

No més drets sense devers.
No més devers sense drets.
Els drets individuals són imprescriptibles, legisla-
dies é INGARANTIBLES. •
Legislar la Llibertat baix pretext de garantia, és cometre atentat contra ella. •
La llibertat propia acaba allí hont comença la llibertat ajena. És lícit, doncs, al individu fer tot lo que no perjudiqui a un altre. •
La caritat, qu'enalteix alqui la fa humiliant al qui la reb. té d'esser substituïda per la solidaritat, qu'agermana y nivella als que la practican. •
Mentres el món no es compongui de sers lliures, iguals é intel·ligents, no pod haverhi pau entre la rassa humana.

PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL

LA TRAMONTANA defensa els principis liberals més avançats, sense atenuants de cap mena. •
LA TRAMONTANA és altament moralista, tenint per base fonamental de la moralitat el respecte a totes las idees y la germanor de tots els pobles. •
LA TRAMONTANA en política defensa sempre al més avançat contra el més reaccionari, y sosté la necessitat d'una gran reforma social que transformi el modo de ser del productor, avuy supeditat al capitalisme. •
LA TRAMONTANA no està afiliada a cap partit, servint els interessos generals de la llibertat sens compromisos ni preocupacions de sectari.

La salut del poble és la suprema llei

LA TRAMONTANA és el periòdic qu'es publica en idioma català més avançat en idees polítiques, religioses y d'economia social

El Treball és la primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya, 1 pesseta trimestre. — Estranger, 2
Las suscripciones se pagan per anticipat

ADMINISTRACIÓ: Carrer de Ponent, n.º 1, 1.º, BARCELONA

Pels pagos s'admeten libranças del Giro Mútuo, lletres de facil cobro y sellos de 15 cèntims. No s'admeten libranças especials de periòdics.

PREUS DE VENDA

Número solt, 5 cèntims. — 30 exemplars, 1 pta.
Surte a llum puntualment cada divendres

CAMI DE MELILLA

Preliminars de la formal campanya que l'Espanya va a emprendre allà al Marroc: am molt temps y diners y am nostra manya, provarem qu'el pobret qu'insulta a Espanya s'el castiga tractantlo a sang y a fog... si Déu vol y el ministre no s'hi enganya.

SUSCRIPCIÓ VOLUNTÀRIA

A favor de la mare, esposa i fills de Pallàs

I de les famílies dels presos

A conseqüència de l'entestat del 24 Setembre en la Gran Via Presos

Table listing names and amounts for voluntary subscriptions. Includes entries like 'F. Queralt i Auqué, 2. — A. Almuí, 1. — Anton Malet, 0,30...' and 'D'una agrupació d'obrers i obreres, districte Insti-'. Total amounts are listed on the right.

Summary table for the week's collection. Includes 'Suma d'aquesta setmana', 'de la llista anterior', 'TOTAL RECAUDAT FINS AVUI', and 'DISTRIBUCIÓ DE LA LLISTA D'AQUESTA SEMANA'.

GLORIA AL JURAT!

Com teníem anunciat, el dijous de la setmana passada i el diilluns d'aquesta van celebrarse els dos judicis orals devant de jurats a fi de tindre llog la vista i fallo de dugas de les causes seguidas contra el director d'aquet periòdic J. Lluana per denúncies de LA TRAMONTANA.

El primer d'aquets judicis va comensar a l'hora anunciada, i després del sorteig i constituïció del Jurat, van llegir-se els escrits denunciats, qu'eran molts, de tots els quals s'havia declarat autor ó fet responsable subsidiàriament el processat.

Feta la prova, probablement pera millor acusar el fiscal modificà las sevas conclusions, rebutjant per la acusació gran número de sueltos, poissias i altres treballs denunciats, ficantsent tal sols en un sueldo de Mal Temps i una carta de Girona pera formular l'acusació de qu'am la publicació d'ells s'havia comés el delicte d'escarni als dogmas i ceremonias de la religió catòlica.

Elòqüent i fort, fortíssim, va ser el discurs d'acusació, si bé en el nostre concepte va adoleixre de certes violencias de caràcter personal contra el processat, que si ni tractantse de delictes comuns estàn may prou bé, menos, molt menos es justifican quan es tracta de delictes politics. Però allà se las arregli com pugui el fiscal am la seva conciencia, si entén qu'aixís ho té de fer pera cumplir el seu deber, qu'entem tendria de serli penós sempre qu'en causat d'impremta es vegi en la necessitat d'acusar.

nunciats en LA TRAMONTANA, sobre lo qual va dir que no podian existir duptes, i la segona sobre si la publicació d'aquets sueltos constituïa el delicte à que feya referencia el ministeri fiscal.

Y es formularen las dugas preguntas aproximadament per aquest estil: 1.ª J. Lluana i Puigals, ¿és culpable d'haver publicat en el numero Tal de LA TRAMONTANA... sus sueltos que copiats a la letra diuen aixís?... i continuavan copiats els sueltos.

Després de mitja hora ó tres quarts de deliberació, va compareixre el Jurat, llegint el seu president el veredict. El Jurat responia SI a la primera pregunta y NO a la segona. El fiscal va demanar llavors que tornés el veredict al Jurat, per entendre que no hi havia congruència am las dugas respostas, ja que, segons ell, el veredict era de culpabilitat per la resposta de la primera pregunta y d'inculpabilitat per la de la segona.

Y la sala, ó tribunal de dret, va retirarse a dictar sentència, llegintla poc després el president. En ella s'absolvía lliurement al processat y es declaravan las costas d'ofici.

Dilluns va tindre llog l'altre judici. Senyalada l'hora de las deu del mati pera comensar, a las dotze encare estava tothom à peu dret pels corredors de l'Audiencia esperant.

Què era aixís? No ho sabem; però van arribar fins à nosaltros confosos rumors de qu'el president Sr. Moreno, que tant brillantment y am tanta imparcialitat havia portat els debats en el judici oral anterior... estava malalt, y qu'ocupava el seu llog el Sr. Hermosa, molt conegut ja en aquesta Audiencia pel modo especial que té de presidir y sobre tot de resumir els debats de las sessions d'un Jurat.

Al saber el cambi vam entendre desseguida qu'ens havia succehit una desgracia; y com à bons apòstols d'una idea varem disposarnos desde luego al sacrifici per ella, fos lo que volgués lo que succehis.

A las dotze tocadas van esser cridats jurats y processat, y va procedirse al sorteig y demés preliminars per la constituïció del tribunal del Jurat.

Feta la prova, que consisti en la lectura de tot lo denunciat, de lo qual també en J. Lluana s'havia declarat autor ó responsable subsidiari, el fiscal no va renunciar à cap sueldo dels denunciats per acusar, fent un discurs fortíssim contra el processat y LA TRAMONTANA, y contentant, à pesar de que no ocupava aquet dia el llog de la defensa el Sr. Vallés y Ribot, à molta de l'argumentació aduhida per aquet en el judici oral anterior, si bé dihent ja que li dolia molt que no hi fos en aquell acte. També va cebarse en las afirmacions fetas pel processat al fer ús de la paraula en el judici oral anterior. Nosaltros tenim de confessar qu'aquet fiscal, Sr. Díez de Lastre, com à fiscal, ho fa bé, molt bé, té paraula florida y facilíssima y eloqüencia no gens comú; però creyem qu'ho faria millor. molt millor encare, si descartes, sobre tot en materias politics ó religiosas que tant es prestan à l'apassionament, el ficarse de certa manera en la personalitat del processat, que comensava per no coneixre per ser de poc à Barcelona, tant de poc, qu'en el primer dels dos judicis orals que ressenyem va fer el primer informe ch' aquesta Audiencia.

Tocat el torn à la defensa del processat, el Sr. Prats, qu'ocupava el siti à ella destinat, va pronunciar un discurs procurant demostrar l'inculpabilitat del seu patrocinat y demostrant l'improcedencia d'aplicar à l'impremta el cas 3.º del art. 240 del Còdigi Penal, qu'era el que s'invocava en aquesta causa.

Arribat el cas de tenir de preguntar al processat si tenia res que dir, aquet, tenint en compte, ja algun incident anteriorment passat y proposantse demostrar fins à quin punt pod arribar l'estoica paciència d'un home, no va voler fer ús de la paraula pera dir res als jurats.

Y tocà el torn al president pera fer el resum dels debats, resum que l'article 68 de la ley del Jurat establí lo següent sobre la manera de ferlo:

Art. 68. En seguida hará el Presidente el resumen de las pruebas, SIN ENTRAR EN SU APRECIACION, el resumen de los informes del Ministerio fiscal y de los defensores de las partes, así como de lo manifestado por los procesados, presentando los hechos con la mayor precisión y claridad, y ABSTENIENDOSE CUIDADOSAMENTE DE REVELAR SU PROPIA OPINION.

Expondrà detenidamente à los jurados la naturaleza de los hechos sobre que haya versado la discusión, determinando las circunstancias constitutivas del delito imputado à los acusados.

Expondrà asimismo la índole y naturaleza de las circunstancias eximentes, atenuantes y agravantes que hayan sido objeto de prueba y discusión, y en suma, todo lo que pueda contribuir à que los Jurados aprecien con exactitud la índole de los hechos y la participación que en ellos hubiesen tenido cada uno de los procesados.

TODO ESTO LO HARÀ EL PRESIDENTE CON LA MAS ESTRICTA IMPARCIALIDAD, y llamarà la atención de los Jurados sobre la importancia del deber que van à cumplir, y muy especialmente sobre las disposiciones de la ley concernientes à su deliberación y voto.

Donar una idea de lo que va ser el resum del president, és sobradament perillós per nosaltros, que tenim de ser sempre el burro dels cops de les persecucions de l'intolerancia catòlica barcelonina.

Basta am dir qu'el processat és va veure allí comparat no ja am criminals de delictes comuns, sinó posat molt per sota del més abominable facinerós, qu'el president, ben lluny d'ABSTENIRSE CUIDADOSAMENTE DE REVELAR LA SEVA PROPIA OPINION, com mana la ley, va dir qu'el fiscal encare s'havia deixat moltes coses, qu'ell va afegir en contra del processat, y fins va arribar... ¡obcecació increíble que no pod ser més que òlila de l'apassionament per las ideas que creu atacades per LA TRAMONTANA!... fins va à arribar, repetim, à dir als jurats que si no dictaven veredict condemnatòri descendirian fins à embrutarse amb el fang en qu'estava el processat.

Del modó qu'aixó tenia de fer patir al processat, sols s'en pod formar una idea aproximada qui el coneix personalment. Nosaltros no volem calificar aquesta conducta, no per temor à denuncias ni à noves persecucions, qu'ens tenen sense cuidad, sinó pera demostrar qu'alguna vegada un catòlic necessita ser mirat am caritat per un lliurepensador.....

Formuladas las dudas preguntas à poca diferencia con el judici oral anterior, el Jurat va contestarlas del mateix modo, ó siga SI à la primera y NO à la segona. El Jurat no va teme embrutarse amb el fang del processat. ¿No diu res aixó als amigs de l'intolerancia religiosa? ¿No demostra aixó que ja han passat per no tornar may més aquells temps en qu'un creyent no tenia més qu'odis pel que no creya com ell?..

El fiscal no va interposar cap recurs ni protesta, no va fer cap petició aquesta vegada, am tot y ser el veredict igual enterament à l'anterior, y la secció de Jret va retirar-se en mitj d'un silenci sepulcral à dictar la sentència absolutoria que procedia.

Pocs minuts des; res el magistrat Sr. Campoy llegia la sentència, per la qual s'abolvia lliurement al processat J. Lluanas Pujals y es declaravan d'òfici las costas.....

¿Comentaris an aquestos dos judicis orals devant de jurats? Cap.

Sols ens resta dir qu'ens afirmem en la nostra creencia de ser el Jurat una gran institució, quina bondat es pota més y més de relleu en causas com aquestas en qu'els suposats delictes no consisteixen en res més qu'en haverhi diferent modo de pensar en politica, religió ó economia social entre els perseguïdors y els perseguïts.

Acabem, doncs, dihent per final d'aquet treball:

—¡Gloria al Jurat!!

UN PROBLEMA

Ja fa molt temps que barriem y al meu cervell d'una soltas pera descliar un problema que em fa tornar mitj locoat: puxa, per més que m'hi capicó, y em pono y em treig las botas, s'em quedan als mitjons dintre y am res pug treurels à fora. Jo no sé ni pug entendre, ni em faig carreg, d'una cosa

LA TRAMONTANA

qu'em farà tornar laramba de desde els peus à la cloaca. Y la jurat, es assempio aquest qu'el regim en robas, que necessita estudiarse am calma y am paroxisma. Mex..... anem de cop al butxo y dixemnos de retòricas, y esplanem aquest problema que la abundancia en calorías que m'aportan las ropas y la robas m'enterbolan, y em la está am neguit continuu y con continua quibra. El problema aquest que cito y que tant pelut y en mostra, es que jo voldria sebre ¿Que govern conomica fora per qu' pugu T Anarquia arribi ben fermat y fondat? Aquí et vull veure, escopeta. Lo qu es jo no hi veig resposta. Y vaig à mostra' els meus duptes am dos ó tres cops de piuma.

Agalem de premi antuvi un govern malvat ó hipòcrita, tarà fins à lo increíble, y sanguinari de sobras; qu'empresoni al que profesa l'idea emancipadora, y que perseguim am sanja al que dir la vristat prova, y posend arc al seu parotiu al que llibertat pregona, al que, encare que poc fassi, à la porqueria encombra, y... aquí es ahont trobo el caos, els misteris y las ombres. Ep aquí está el meu problema, el que desconfiar em mostra, aquí está el qu'em preocupa; la pensada qu'em coitca. O, si no, provas al canto. Provas hi dit? Doncs, au, pratas.

Suposemnos que governa un govern malvat ó hipòcrita, tarà fins à lo increíble, y sanguinari de sobras; qu'empresoni al que profesa l'idea emancipadora, y que perseguim am sanja al que dir la vristat prova, y posend arc al seu parotiu al que llibertat pregona, al que, encare que poc fassi, à la porqueria encombra, y... aquí es ahont trobo el caos, els misteris y las ombres. Ep aquí está el meu problema, el que desconfiar em mostra, aquí está el qu'em preocupa; la pensada qu'em coitca. O, si no, provas al canto. Provas hi dit? Doncs, au, pratas.

Tenim qu'el govern despòtic, que maltracta mata y roba al mateix temps qu'esclavisa y el terren à tots imposa, fa qu'algú muni nas plantas, tip a de sufrir deshonras, fent que la llibertat s'ali radiant y maestrosa, mentres que la tirania, ja feta à tramos, s'extingra. Tenim are la república, la més llibertat es dona, pro, per més qu'es esquilda la llibertat que té l'home, la que molta no es preocupin am la sort qu'als altres toca, y es creuen ja ser felices, mentres pugan menjar seps, fent d'aquí modó qu'el pafen del carro-pregón las rodas. Aquí, aquí hi ha el baxissim, en aquest punt hi ha la proca que jo veig tant embolada. Pod ser el meu cap es una silla. Pro deixemnos de romanços y anem à buscar la cosa, la hi dit que per mi aix problema era com pel roc la noria, que, per més que sempre puja, may à fóra la treu tota; y com qu'el meu cap no basta y de pagans no m'én sobra, em planto aquí, per si à altre pel cap li passa la boira de descliar' aquest problema, si es qu' à mitj prenyat no aborta.

DOMINGO BARCELONA

Are si que ja havem tingut manifestació per Barcelona am motiu del cataplasma al patriotisme qu'ens hem posat am lo dels moros de Melilla.

Grans collas de senyoretas, molts d'ells estudiants, han anat am banderas per la ciutat demanant la guerra à l'infel marroquí.

Bueno: jo no sog partidari de las guerras, per més que comprendi qu'algun cop no queda més tevey.

Però si algu hi ha que n'es partidari y s'ho pren aixis tant à la valenta, suposo que lo millor seria donarli gust.

Y ferlos soldats y cap à Melilla falta gent tant bon punt com es tingui allí de tornar à guerrear.

Y pregunto jo: ¿Es farien las manifestacions patrioteras amb el meteix entusiasme y la meteix munio de gent si els que las fan tinguessin d'arrostrar en primer llog las conseqüencias d'una guerra?

Dos incidents van passar que mereixen publicar en el judici per jurats contra el Director d'aquet periòdic que va presidir el senyor Hermosa.

Es el primer que mentres el ministeri fiscal informava, deuria tal vegada fer involuntariament algun petit moviment, poder nerviós, el processat, quan, tocant la campana el president, va dirli:

—Estése de hacer ningun gesto, movimiento ó demostración el procesado, ó le mando lanzar de la sala.

Altament sorprès el processat, acota el cap, arrossa las espallias y obra els brassos en direcció al president, com dihentli: «No sé com pod haver sigut qu'hagi donat llog an aquest avis», quan el president torna à dirli:

—Ni ese gesto que hace V. ahora, puede V. hacer.

A lo qual va contestarli el processat: —Pues no sé cómo he de estar me.

—¡Aprendado V.!

—¡¡ Ya lo voy aprendiendo!!

—¡¡ Al orden!!

Y va tocar la presidencia fortament la campaneta, procurant desde llavors el processat no bellugar ni las ninas dels ulls pera no donar llog involuntariament als avisos de la presidencia.

L'altre incident va ser am la defensa.

Quan l'advocat defensor va dir que la denuncia venia de l'associació coneguda per de pares de familia, el president et va fer callar, advertintli que no li permetia ficarse en aquet terren.

Y pocs dias abans el Sr. Valfès n'havia parlat extensament, fent d'aquells raciocinis un dels primers elements de la seva brillant defensa!

Poc menos qu'una borrafteria de patriotisme s'està actualment manifestant à Paris y à tota la Fransa am motiu de la visita de l'esquadra russa al port de Tolon y d'anar seixanta marinos d'aquesta esquadra à la capital de la vehina república à rebre els obsequis del poble francès.

Totas las classes socials, segons diuen els telegramas que d'alli arriban, fan esforços pera rebre am tota solemnitat als mariners de l'imperi absolutista, pensant no més qu'amb aquesta aliansa per l'esperit de revanxa que desde las derrotas de 1870 té dominat el cor de la Fransa.

Nosaltros trobaríam més lògic y convenient qu'els pobles fraternissim per desferse dels seus respectius tirans, que no pas enterbolirse la conciencia amb ideas patrioteras, qu'al cap y à la fi no serveixen per res més que per entroonar tiranias y acaparar las suadas del poble productor.

A Sans s'han trobat, segons contan las crònica de la policia, dugas bombas, una carregada y una sense carregat, per un noy que las portava à vendre à casa un drapayre.

Celebraria molt que las tragedias dinamiteristas no es lessin degenerar en comedia. Que llavors per final no hi faltaria saynete.

Havent el tribunal confirmat la pena de mort contra Joaquin Ibañez, reo del delict de robo y assassinat, s'estàn fent activas gestions pera evitar l'espectacle repugnant de la execució, que tindria d'efectuarse dintre pocs dias à Sabadell.

Enemigs de la pena de mort, celebrariam la commutació de la pena per medi d'un indult.

Per més que sempre el creyem molt més procedent en las qüestions politicas qu'en las de delictes comuns.

Y molt ens temem qu'el govern ens demostr qu'opina lo contrari.

Al compàs de las primeras festas prodigadas als marinos de Russia, han baixat al sepulcre à Paris dos homes notables, si bé per dos distints conceptes l'un de l'altre: Mac-Mahon y Gounod.

El primer és el vensut de Sedan, que venja las torpesas del tercer imperi napoleònic cebantse cruelment amb els vensuts de la *Comune*, mentres qu el segon, recreant l'humanitat am las divinas notas de *Mireille, Julieta* y *Romeo, Filemèn* y *Baucis* y altres, may ha begut sang pera saborejar la gloria ni la seva fortuna ha tingut may per basi els ossos de milers de sers humans sacrificats en una guerra, ni s'ha parlat del seu poder, com el de l'altre, am llàgrims d'innombrables viudas y orfes desamparats.

Llors, doncs, a la tomba de Gounod, y que l'istoria jutji com se mereix an en MacMahon.

La *huelga* dels paperers de Sant Joan Lasfontes continua ferma per part dels obrers, havent rebut la semana passada las següents quantitats: Paperers de Banyolas, 45 pessetas.— Id. de la Plana, 19.— Xarricayres d'Olot, 30.— J. Juvinyà, 1'50.— Castellfullit de la Barca, 3'50.— Xarricayres d'Aubàs, 2'50.— Total, 101'50 pessetas.

Un cas ha succehit alli aquesta semma que prova una vegada més de quin modo l'Estat ó las autoritats garanteixen sempre la *llibertat* del treball.

Am quinze dias de recorre las comarcas papereras han lograt els burgesos reunir quatre esquirols que, portats a Sant Joan, van demanar entrevista als obrers huelguistas y un cop això conseguit y estant ja tractant sobre la millor manera de fer un arreglo, arriba la Guardia civil, dona el *quien vive* y se m'els emporta a tots, deixant els esquirols a la fabrica y els huelguistas al carrer, y no deixant ja els burgesos sortir als primers, els tenen alli treballant poc menos qu a la presó, si bé per *arre*, ó siga mentres duri la *huelga*, m'els donan pollastres y caldo de gallina per menjar, esperant qu els temps es posin normals per tornar a las monjetas podridas, cols sense oli y bacallà de carn... per las cucas que hi han fet cria.

¿Quan serà qu'els obrers comprendran els seus interessos y no es faràn traició l'un a l'altre?

El fusionisme barceloní està fet una bassa d'oli... molt remenada am la cullera de las passions.

En Maluquer diuen qu'es cansa de ser el quefe, y, en cambi, en Collaso y Gil està qu'es pirra per la quefatura, però els amigs d'un y altre tiran de la corda per qüestions de *panxiotisme*, y el dimoni qu ho entengui.

Tots estan disposats al sacrifici d'acceptar empleos que donguin bons sous y millors gangas, y provar d'aquesta manera l'eficacia de la politica y lo molt que s'estiman la patria.

Aquells companys de Vilasar de Mar que vulguin contribuir a la suscripció de LA TRAMONTANA, tenen de dirigirse a B. Palomar, carrer de Buenos Aires, n.º 10.

La *huelga* de Caldas continua reduida a una fabrica, seguint igual, y havent rebut aquesta semana els obrers de dita vila 423 pessetas de solidaritat per continuar resistint.

Demà passat diumenge, dia 22, y no el 28, com equivocadament deyam la semana pasada, es verificaran a Olesa els examens de l'escola laica qu alli sosté el Centre Democràtic Instructiu, constituint el programa de la festa exercicis de lectura, discursos, aritmética, geografia, urbanitat, revista d'escriptura y dibuixos y lectura de poesias pels alumnes, y un discurs qu'al comensar pronunciará D. Josep Riu y un altre a l'acabar el director de aquest periòdic, sobre l'importancia y trascendencia de l'ensenyansa laica.

Haventnos sigut impossible encabir en aquest número totas las llistas dels donatius a favor de la familia Pallás y de las familias dels presos pels successos del 24 de Setembre, advertim an els donants que las llistas de diners entregats ja que no trobin aquesta semana, aniran a la semana entrant sens falta.

Aixis meteix devem advertir que, encare que hi càpiga tot en el número corrent, lo que es porti després del dimars es guardarà per la semana que segueixi.

El molt y pesat treball qu'ens dona l'arreglo de las llistas y la classificació de quantitats, unit a qu'en aquest periòdic tot té de passar per una soia mà, fa qu'ens siga impossible fer d'altra millor manera la recaudació de fondos y la publicació de llistas.

Demanem també a tots el centres ahont es fassi suscripció, qu'en lo possible las llistas se las guardin ells per la seva comprobació y entreguin las cantitats recaudadas a nom de la colectivitat, com fan ja molts en aquest meteix numero, perque, de voler tothom la publicació de las llistas, ens seria impossible encabir moltes semanas las cantitats recaudadas, perque ells solas ocuparian més espay del contingut en tot el periòdic.

PALPITANT

El politic eminent dia que l'honra no s'imposa. El rector, el potentat, el burges, gaudí de l'hora, cridan tots am forta veu, mostrant el puny que s'arbolan: —Tenim l'honor empenyat! (Hi han molts moros a la costa!

Y moros tenim de veras qu'ens insultan a tot' hora, sense turban, am levita. Y de barra? Us! de sobras. Fent lo gallaret perque veuen moros qu'ens fan sombra, y aixecantse de punteas, diuen:—Moros a la costa!

—Oh patria, que fas? Desperta't! Anemhi tot! Qui s'arrossa? ¿Qu no compra molt valor per defensar lo qu'ens roban? Y van empenyat molt fort als intelissos baboyas... mentres ells, cridant, exclaman: —Hi ha molts moros a la costa!

Sempre som uns exaltats per servi a la patria am honra: Uns a dintre del congrés, altres a la terra mora. Si els successos de Montblanc del nostre cap s'ens esborran, que diran els africanos, aquells moros de la costa?

Tot això, tant sois són falties dels governants, qu'es proposan escanyarnos am impostos per divertirse a la sombra, sens pensar que los del *frif* tingan sang poc ó molt mora. El país es per nosaltros! Fora els moros de la costa!

Y total perque tots junts miraran la sang com corre d'aquells filis dels explotats de sis horas... a la vora.

Entorxats, creus y medallas y mils d'homes a la fosa: tot això es molt patriòtic per els moros de la costa!

E. M.

La Campana de Gracia, exercint de corp qu'es recrea menjant carn de cadavres abandonats, va publicar la semana passada una que vol ser biografia de Paulino Pallás, en la qual, després de certs equilibris periodistics prenent demostrar imparcialitat, deixa anar l'emmatzinada idea de qu'el fusellat de Montjuic era un gandul y un mal pare y mal espós.

La Campana de Gracia ha begut, sens dupte, en fonts qu'han amargat la vida de Pallás, y qu'ens guardarem nosaltros de senyalar al public, quan menos pel respecte qu'ens mereixen las cendras de l'infelis y la situació dels seus filis.

Si poguessim enfondir en aquest assumpto, que no podem, demostrariam a La Campana qu'els seus escrits no semblan sinó inspirats per qui tal vegada més que ningú havia contribuït a fer aborrible la vida de Pallás, y que, no content am fomentar el desespero qu'el va conduir a la Gran Via el 24 de Setembre Jerrer, li ha vulgut fer uns funerals d'ignominia publica per medi de La Campana de Gracia.

Mediti el nostro colega sobre lo que diem, y tal vegada es convenci de que, volentse ficar en certas qüestions de familia negadas a la publicitat, no s'ha enterat am la deguda serenitat de lo que devia enterarse millor, escoltant ó buscant noticias d'una y altra part dels que puguessin enterarlo de lo que buscava, fins a haver obtingut informes més imparcials.

Y consti que si ella y molts d'altros periòdics van criticar la conducta de El Diluvio perque, calentas las cendras d'en Rius y Tauler, va publicar una biografia d'ell titulada *Sistema egipci* en qu'analysava am certa crueta els actes del biografiat, La Campana ha fet molt pitjor amb en Pallás, puix no s'ha concretat a analisar els seus actes públics, com va fer El Diluvio llavors, sinó que s'ha ficat al santuari de la familia d'un modo que no sembla sinó que servia las miras, ben poc nobles per cert, dels qu'en vida no van fer més que donar disgustos al fusellat de Montjuic.

El dimecres van embarcarse tropas en el nostro port per anar cap a Melilla a matar moros.

Abans d'embarcarse van oir missa, y al peu del barco contan qu'una beata els repartia escapularis.

Si s'els pretrexa am tals armas, ja no sé per que hi hà qui es preocupa de si tenen ó no fusells Maüsser y canons de tal ó qual sistema.

Aquí allò de: Si votos, ¿para que rejas? Si rejas, ¿para que votos?

Havent mort are de poc a Barcelona el ricatxo D. Josep Ferrer y Vidal, un ationcat a càlculs extranyis diu que no més d'anuncis de diaris y funcions d'iglesia s'ha gastat lo qu'en sobria a deu familias obreras pera mantenirse més de vint anys seguits.

¿No es vritat que vivim en el millor dels mons possibles y en la més natural, lògica y convenient organisació social?

Ja diuen qu'el diable, quan no té res més que fer, s'entreté matant mocas am la cúa.

Dugas hermanas van anar al cassino el dia de la festa major de Caldas de Montbuy demanant caritat per no sé què, quan, imbuhint sens dupte el Sr. Lucifer an algú de la concurrencia, de tal modo van fer proposicions en alta veu pera donarlos quartos a las germanas, qu'aquestas usant d'una prudencia que jo aplaudeixo, van girar cúa y van anarsen d'un flog que, si las hagués millor aconselladas lo qui va acompanyarlashi, ja no tenia d'haver procurat que s'hi fiquessin.

XARADA

Prima (ners) és vegetal, animal és la segona, la tersa un pronom e dona, y el tot és un animal.

C. JULIÀ DE SARADELL

ANAGRAMA

El noy del senyor Pasqual un total se va trençà, y em va dir qu'el guardarà a dintre del seu total.

C. BARRERA Y CARULL

GEROGLIFIC

SI TTT PI ECH F TTT OPI

P. GORÓ Y B. DE V.

SOLUCIONS

A LAS CABORIAS DEL NÚMERO DERRER

Xarada: Am-po-lla. Ters de sílabas: Cadira, Dissapte, Ratera. Creu de paraulas:

C A O R A C U L O R A A R D I A S N A

Romb: E. Pop. Barra. Fortuny. Pruna. Ana. Y. Geroçlific: Com més vins, més aigua.